

гато го гълчели родителитѣ му, се, общавалъ, че за напредъ нѣма да прави такива работи, но отпослѣ забравялъ и почвалъ стария си занаятъ.

Единъ день баща му и майка му отишле въ махлата за нѣщо, а Стефанчо останжлъ самъ у тѣхъ. Въ това врѣме той чулъ, че халваджията вика «халвица», та отишълъ на полугътъ, взелъ двѣ яйца и се притекалъ, да си купи халва. Като извършилъ това Стефанчо, вържлъ се у тѣхъ; скрилъ се у плѣвникътъ и почнжлъ да ѣде. Въ това врѣме майка му се завържила отъ махлата, видѣла, че плѣвникътъ е отверенъ, та отишла да го затвори. Тукъ тя намѣрила Стефанча оплѣсканъ до уши съ халва. «Стефанчо, кой ти купи халвата?» Стефанчо мълчалъ. «Стефанчо, отъ гдѣ взе пари за халва?» Стефанчо пакъ мълчалъ. «Чакай, чакай, азъ ще се научъ», казала майка му и влѣзла въ къщи. Като видѣла, че паритѣ, които оставила на полицата стожтъ, отишла да вземе яйца отъ полугътъ, за да сготви гостба. Сега тя познала, отъ гдѣ е зель Стефанчо пари за халва. Вечеръта, когато Стефанчова баща си дошълъ, майка му расправила всичко. Когато съдижили да вечерятъ, баща му и майка му почнжли да го съвѣтватъ: «Видишъ ли, Стефанчо, че дяволътъ си нѣма работа; видишъ ли, какъ те накара да се червишъ прѣдъ насъ. Така той ще те накара да се червишъ и прѣдъ хората, ако съ врѣме се не оставишъ отъ тази лоша работа!» Стефанчо и този нжтъ се общалъ, че ще слуша родителитѣ си. Но това обѣщание не било за дълго. Една сутрина Стефанчовата майка почишла да пере, а него проводила да купи сапунъ (мило) отъ дюгеньтъ. Въ дюгеньтъ той съгледалъ едно ножче и, когато бакалинътъ се записалъ въ тѣглинието на сапуня, Стефанчо взелъ ножчето и го скрилъ въ джобътъ си. Бакалинътъ забѣлжиль това. Той взелъ ножчето отъ него и, като го набилъ много хубаво, пустижлъ го плачишкомъ да си отиде у тѣхъ. Стефанчовитѣ родители, като се научили за гова нѣщо, много имъ домъчняло, та отъ тѣга едвамъ проговорили: «Стефанчо, не ти ли казвавме, че дяволътъ си нѣма работа и че той ще те искара да се червишъ прѣдъ хората. Ето на, какъ